

[Aksel Larsen.]

dens, og jeg er sikker paa, at saa vilde Vælgerens Dom over denne Regering og dette Parti blive meget haard. Det er saa ganske enkelt. Folketinget blev valgt den 30. Oktober. Den højtærede Statsminister dannede sin Regering den 7. November. Han vidste den 7. November ganske præcis, at alle Partier i Folketinget undtagen Venstre var Tilhængere af, at Valgretsaldern ved de forestaaende kommunale Valg blev sænket til 21 Aar. Han er altsaa ikke kommet i nogen som helst overraskende Situation. Han maatte være forberedt paa dette, og det maa siges at være saa letsindigt, at man ikke kan tiltro den højtærede Statsminister det, at danne Regering den 7. November, hvis man regner med, at den allerede skal falde i December paa et saadant Spørgsmaal.

Dette være sagt ud fra den Forudsætning, at Regeringen havde Ret til at udskrive Valg, hvis den kom i Mindretal paa dette Spørgsmaal. Det mener jeg egentlig ikke, den har. Jeg mener, at saa kan den tage Stilling til, om den, om jeg saa maa sige, vil sluge Kamelen, eller om den vil gaa sin Vej og give Plads for en anden Regering. Men jeg kan ikke indse, at den overhovedet havde Ret til, hvis den kom i Mindretal paa et saadant Spørgsmaal, at styrte Landet ud i en Valgkamp.

I øvrigt har den korte Tid, vi nu har været forsamlet herinde, til fulde vist, at Regeringen i mange Henseender kommer til at fungere som et Forretningsministerium, hvis den overhovedet vil have nogen længere Levetid beskaaret. Jeg synes, at naar den har kunnet finde sig i de andre Forhold, maa den ogsaa kunne finde sig i dette Forhold og sige til sig selv: javel, vi kan komme i Mindretal, men saa maa vi bøje os for det, saa maa Flertallets Vilje blive Landets Lov. Jeg mener derfor, at det Flertal, der er her i Tinget, skulde benytte sig af, at det er Flertal, og ikke lade Socialdemokratiet og os, eventuelt med Støtte af Dansk Samling og Retsforbundet, hvis Stilling ved anden Behandling jo endnu ikke er klar, alene stemme for, at Valgretsaldern sættes ned til 21 Aar.

Regeringen har tilbudt at bøje sig, hvis Valgretsalderns Nedsættelse bekræftes ved en Folkeafstemning. Man har ønsket, at den skulde finde Sted i Henhold til det, man kalder Grundlovens Bestemmelser, alt-

saa i Henhold til Bestemmelserne i Grundlovens § 94. Jeg mener, at en Folkeafstemning om Nedsættelse af Valgretsaldern til de kommunale Valg aldeles ikke er paa sin Plads, lige saa lidt som i 1908, ja endnu mindre, kan man sige. Forholdet er det, at vi har haft Folketingsvalg den 30. Oktober. Forud for dette Folketingsvalg gik Partierne ud med deres Programmer til Vælgerne og bad dem stemme paa disse Programmer, og i hvert Fald de fire Partier, som i Udvalget erklærede sig for Tilhængere af 21 Aars Valgretsaldern, og som repræsenterer det store Flertal her i Salen, havde 21 Aars Valgretsaldern paa deres Programmer, hvormed de gik ud til Vælgerne. Saadan set har vi altsaa en Vælgertilkendegivelse af, hvorledes man ønsker, der skal lovgives i denne Retning. Dernæst vil jo Sagen, hvad angaar de politiske Valg, komme til Afgørelse senere, naar vi skal have gennemført en Grundlovsrevision. Og endelig kan jeg sige, at de, der nu er saa ivrige for at faa Folkeafstemning om 21 Aars Valgretsaldern, skulde have benyttet Tilbudet, den Gang det forelaa, nemlig i September under Samlingsregeringen. Da forelaa et Forslag om Nedsættelse af Valgretsaldern til 21 Aar. Det skulde, hvis det var blevet vedtaget af Rigsdagen, have endt med at komme ud til Folkeafstemning, og saa kunde man have faaet den Folkeafstemning, men da sagde man nej.

Det er naturligvis udelukket, at vi kan gaa ind paa et Forslag om Folkeafstemning i dette Spørgsmaal enten paa den Maade, at 45 pCt. af Vælgerne skal have stemt ja, saadan som Regeringen ønsker det, eller at 40 pCt. af Vælgerne skal have stemt ja, saaledes som det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen ønsker det. Enhver ved, at for det første er der en meget stor Procentdel af Vælgerne, der aldrig stemmer ved offentlige Valg. I meget gunstige Situationer, som f. Eks. i 1943, var Procenten af dem, der ikke stemte, kun 10. Ved det Valg, vi nu har haft, hvor den politiske Interesse var meget stor, var den 15. Før Krigen var det normalt, at der var 20—25 pCt. af Vælgerne, der overhovedet ikke stemte ved de politiske Valg, uanset hvor vigtige de saa var.

Jeg overdriver altsaa ikke, naar jeg siger, at man forlods i hvert Fald maa